

 dnevi
poezije
in vina

© BELETRINA, 2018. VSE PRAVICE PRIDRŽANE.

Brez predhodnega pisnega dovoljenja Beletrine je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnemkoli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem, javnim interaktivnim dostopom ali shranitvijo v elektronski obliki.

Prva ustanoviteljica Študentske založbe,
predhodnice zavoda Beletrina,
je Študentska organizacija Univerze v Ljubljani.

Marija Andrijašević MOJE NEBO JE VEDNO SIVO

Prevod

Stanka Hrastelj

Izvršna urednica

Živa Borak

Lektura

Nanika Holz

Prelom

Jana Kuharič

Tehnični urednik

Marko Hercog

Izdajatelj

Beletrina
Kersnikova 4, 1000 Ljubljana
www.zalozba.org

Za založbo

Mitja Čander

Naklada: 400 izvodov

Ljubljana 2018

Vse informacije o knjigah Beletrine dobite na spletnem naslovu:

WWW.BELETRINA.SI

ISBN 978-961-284-443-1

Marija Andrijašević
MOJE NEBO JE VEDNO SIVO

v slovenski jezik prevedla Stanka Hrastelj

moj je pogled amfetaminski susretljiv i vjeruje kako
je farmacija bogomdana
znanost.

jutrima, dok još ne razmišljam, rukom prelazim
preko stomaka i nadam se bedrima.
čudan osjećaj.

ustat ču, bit ču i znat ćeš me.
ne znam s obećanjima, ne volim ih, a sklona sam
obećavati s nonšalantnošću.

život klizi kad ga ja kontroliram. ide polako i ide
svejedno. i nikad se ne obraća nikom. nema
granica.

*pazi, ja sam ti jednom vidjela svog starog da plače i
to je bila jako nezgodna situacija.*

*on je imao loš vid i ja bih mu obično govorila koje
je svjetlo na semaforu.*

*a taj dan kad je zaplakao vozili smo se na selo. on i ja.
bilo je zeleno. plakao je.*

*ja sam samo razmišljala: pa koji je tebi vrag, jebo ti
sebe? šta sad ti tu meni plaćeš? pa nisam ja tebe
ošamarila.*

moj pogled je amfetaminsko ustrežljiv in verjame,
da je farmacija od boga dana
znanost.
zjutraj, ko misli še niso zbrane, grem z roko čez
trebuh in pričakujem bedra.
čuden občutek.
vstala bom, bom, poznal me boš.
ne znam z obljudbami, ne maram jih, a sem nagnjena
k dajanju obljudb z nonšalanco.
če nadzorujem življene, drsi. teče počasi – in vendor
teče. in nikdar se na nikogar ne ozira. nima meja.
pazi to, enkrat sem videla starega jokati, bila je
strašno nerodna stvar.
slabo je videl in po navadi sem mu jaz govorila,
kakšna luč je na semaforju.
ampak takrat, ko je jokal, sva se peljala na deželo.
on in jaz.
bila je zelena. jokal je.
jaz sem razmišljala le: pa kaj, za vraga, ti je, me
zajebavaš? kaj mi zdaj jokaš? saj nisem jaz tebe
sklofutala.

the look in my eyes is as kind as an amphetamine
and believes that pharmacy is a god-given
science.
every morning, while still without thoughts, i slide
my hand along my stomach hoping to reach the
thighs.
a strange feeling.
i will get up, i will exist and you will know me.
i am bad with promises, i do not like them, but i
tend to promise nonchalantly.
life slides when i control it. it goes slowly and
continually. and it never talks to anyone. it has
no limits.
now look here, one time i saw my old man crying
and it was very awkward.
he had poor eyesight and i would usually tell him
what color the light was.
and the day he cried we were driving to the country.
him and me. the light was green. he was crying.
i just kept thinking: well, what the hell's wrong
with you? fuck you, crying in front of me like
that. it wasn't me who slapped you.

sivo nije moja omiljena boja, ali meni nebo nikada
nije plavo.

uvijek je sivo. sunce je crveno, a ceste su krvave.
*vise na tridesetcentimetarskoj uzici. k'o njegovo
tijelo.*

moje ime je previše sveto za život kakvim živim.
i sad, on ti je plakao. plakao je, bogami, 20

*kilometara. a ja sam samo razmišljala hoćemo li
stati na benzinskoj i hoće li mi kupiti sladoled i
snalazi li se ostatak obitelji bez nas kod kuće.
kad bi barem prestao plakati.*

nikada se ne brinem o sutra. puštam vrijeme neka
ide od trenutka do trenutka.

lice krijem. isprekidano je zarezima i točkama.
neshvatljivo je.

moje oči imaju crnu točku u sredini. mrak koji
dolazi iznutra.

sive ne maram najbolj, ampak meni se nebo nikoli
ne zdi modro.

vedno je sivo. sonce je rdeče, ceste pa krvave.
visijo na tridesetcentimetrski vrvi. kot njegovo telo.
moje ime je preveč sveto za življenje, kakršnega
živim.

in zdaj, on joče. jokal je, prisežem, 20 kilometrov.

*jaz sem razmišljala le, ali se bova ustavila na
pumpi in ali mi bo kupil sladoled in ali se
družina doma znajde brez naju.*

ko bi le nehal jokati.

nikoli me ne skrbi, kaj bo jutri. času pustim, da teče
iz trenutka v trenutek.

skrivam obraz. prekinjajo ga zareze in pike.
neulovljiv je.

oči imajo na sredi črno piko. temo, ki prihaja od
znotraj.

gray is not my favorite color, but to me the sky is
never blue.

it is always gray. the sun is red and the roads are
covered with blood.

they're hanging by a twelve-inch string. like his body.
my name is to sacred for the life i am living.
now then, there he was crying. he cried for, well,

*12.5 miles. and i just kept wondering whether
we would stop at the gas station and whether he
would buy me an ice-cream and whether the rest
of the family were getting by without us at home.
if only he'd stop crying.*

i never worry about tomorrow, i let time pass from
one moment to the next.

i hide my face, it is interrupted by commas and
dots. it is incomprehensible.

my eyes have a black dot in the middle. darkness
coming from within.

govorio je da nas voli. brata i mene. mi smo njegov život. nitko nikada nije mislio da će on napraviti nešto dobro. obitelj. svima je bio crn. tad sam počela shvaćati i nametati pitanje iznutra: ali zašto nas onda uništavaš? ti si nas stvorio, nemoj nas i uništiti. i obriši te suze da se ne nađemo pod cisternom ispred nas.

ne znam voljeti dok ne vole mene.

moje nebo je uvijek sive boje.

taj dan se brat zaključao u sobu. stari je zvao policiju. kasnije je došao stric i molio brata da izade. ja sam plakala u svojoj sobi. nisam shvaćala. imala sam jedanaest godina i nisam znala zašto se svijet zove svijet i zašto nas otac ne voli ili zašto nas voli na taj jako čudan način. ja sam molila starog da idemo van. sjeli smo u auto i krenuli smo na selo. onda je on počeо plakati i ja više nisam znala tko je krivac u našim pričama.

hodam sigurna u sebe. u mom životu ne postoji loše.

želim da to znaš.

govoril je, da nazu ima rad. brata in mene. njegovo življenje sva. nikdar ni nihče niti pomislil, da bo naredil kaj dobrega. družina. vsem se je zdel mračen. takrat sem začela razumeti in se znotraj spraševati: ampak zakaj nazu uničuješ? ti si nazu ustvaril, ne nazu še uničiti. in obriši te solze, da se ne znajdeva pod cisterno pred nama.

na znam ljubiti, dokler nisem ljubljena.

moje nebo je vedno sivo.

tisti dan se je brat zaklenil v sobo. stari je klical policijo. potem je prišel stric in prosil brata, naj pride ven. jaz sem v svoji sobi jokala. nisem razumela. stara sem bila enajst let in nisem vedela, zakaj se svet imenuje svet in zakaj nazu oče ne mara oziroma zakaj nazu ima rad na tako čuden način. starega sem prosila, da greva ven. sedla sva v avto in se odpeljala na deželo. potem je on začel jokati in jaz nisem več vedela, kdo v naših zgodbah je kriv.

hodim zaverovana vase. v mojem življenju ni ničesar slabega.

hočem, da to veš.

he kept saying he loved us. we were his life. no one ever thought he'd do anything good. family. he was black to everyone. then i began to realize and to raise the question from within: but then why are you destroying us? you created us, don't destroy us as well. and wipe those tears from your eyes or we'll end up under the tanker in front of us.

i do not know how to love if that love is not returned. my sky is always gray.

that day my brother locked himself into the room.

my old man called the police. later my uncle came and begged my brother to come out. i cried in my room. i couldn't understand. i was eleven i didn't know why the world was called the world and why our father didn't love us or why he loved us in that very peculiar way. i begged my old man for us to get out. we sat in the car and headed for the country. then he started to cry and i was no longer sure who was the guilty one in our stories.

i walk tall. nothing bad exists in my life.

i want you to know that.

par dana kasnije sve je opet bilo u redu. zaboravili smo. potrajalo je dovoljno dugo da nas sljedeći udarac razlomi na još veće dijelove. stari više nikada nije zaplakao.

par dni kasneje je bilo spet vse v redu. pozabili smo. trajalo je dovolj dolgo, da nas je naslednji udarec razlomil na še večje kose. stari ni nikoli več zajokal.

a few days later everything was all right again. we had forgotten. it lasted long enough for the next blow to break us into even more pieces. my old man never cried again.

istrčali smo ovaj maraton kroz naše živote.
danас pletemo džempere za nove zime i тuđa tijela.
ona mi kaže da te ne volim k'o što umišljam i da te
se i ne sjećam.
ona tebe zove *potreba*.
ja te gledam kroz zelena stakla svojih naočala i
kroz krv što ostavlja tragove oko zanoktica.
ja njoj kažem da te volim k'o što umišljam i da se
tebe i ne treba sjećati.
vezan si u mojim očima kinetičkom fotografijom.
disperzijom trenutka.
prostor je kriv što je ova ljubav difuzna.
ali nikad nas neće ugrijati, znaš li ti to? to sunce što
se odbija o njeno tijelo.
obično se razbolim oko jedan i pedeset ujutro.
pogasim svjetla i živim u znoju onoga što bolest
porađa iz mene.
metamorfoze u mom postojanju kao jedino življenje
u meni.

v življenju sva ta maraton pretekla.
danes pleteva puloverje za nove zime in tuja telesa.
ona mi pravi, da te nimam rada, kot si domišljam,
 in da se te niti ne spomnim.
tebi reče *nuja*.
gledam te skozi zelena stekla očal in skozi kri, ki
 pušča sledi za nohti.
rečem ji, da te imam rada, kot si domišljam, in da
 se te niti ni potrebno spominjati.
v mojih očeh si zvezan s kinetično fotografijo.
z razpršenostjo trenutka.
prostor je kriv, da je ta ljubezen difuzna.
vendar naju ne bo nikdar grelo, veš to? to sonce, ki
 se odbija od njenega telesa.
navadno zbolim okoli ene petdeset zjutra.
pogasim luči in živim v potu tega, kar bolezen
 rojava iz mene.
metamorfoze v mojem obstoju kot edino življenje v
 meni.

we have completed this marathon through our lives.
today we are knitting sweaters for new winters and
 someone else's bodies.
she tells me that i don't love you as much as i think
 i do and that i don't even remember you.
she calls you *a need*.
i am looking at you through the green lenses of my
 glasses and through the blood that leaves traces
 around hangnails.
i tell her that i do love you as much as i think i do
 and that you don't even need to be remembered.
you're tied in my eyes by kinetic photography.
by the dispersion of a moment.
the space is guilty of the diffuseness of this love.
but it will never warm us, do you know that? the
 sun reflecting off her body.
i usually fall ill around one-fifty in the morning.
i turn out the lights and i live in the sweat of what
 illness is generating from within me.
metamorphoses in my existence being the only life
 within me.

*manipuliranje današnjicom. postavljenje scene za
zdrav razum.
strategija za dug i zdrav i sretan život.
zbog tebe sam osjećaje počela kategorizirati kao
teška kriminalna djela.
ja odrađujem četvrtu od tko zna koliko dosuđenih
doživotnih.
zbog tebe.
sutra će mi vaditi krv. možda napokon ustanove što
sa mnom nije u redu.
ja njoj kažem: vodio me na uzici. kontrolirao me.
naučio me slušati misli. ljuljaо me u kolijevci i
dirao moje grudi.
bio je najljepši kesten ikad pronađen na potezu od
mažuranićevog šetališta do hajdukovog placa.
bio je vještina. doručak u krevetu i polje karanfila
od kockastog papira.
ona kaže da te ne volim k'o što umišljam i da će
me jednoga dana raznijeti dinamit proizašao iz
osmišljavanja stvarnosti.
a mi smo osmišljivali sami sebe.
smišljali smo sami sebe.*

*potvarjanje vsakdanjosti. postavljanje prizorišča
zdravi pameti.*

strategija za dolgo in zdravo in srečno življenje.

zaradi tebe sem začela občutke razporejati po
kategorijah kot težka kazniva dejanja.
sedim četrtič od kdo ve koliko dosojenih
doživljenjskih.

zaradi tebe.

*jutri mi bodo vzeli kri. morda končno ugotovijo,
kaj je z mano.*

rečem ji: imel me je na vrvici. nadzoroval me je.
naučil me je slišati misli. gugal me je v zibelki in
se dotikal mojih prsi.

bil je najlepši kostanj, najden na obronku med
mažuranićevim sprehajališčem in hajdukovim
trgom.

bil je mojster. zajtrk v postelji in poljana nagljev iz
kockastega papirja.

ona mi pravi, da te nimam rada, kot si domišljam,
in da me bo nekega dne raznesel dinamit, nastal
iz osmišljanja resničnosti.

midva pa sva sama sebe osmišljala.
sama sebe sva izmišljala.

*manipulating the present day. setting the stage for
common sense.*

the strategy for a long, healthy and happy life.

because of you i started to categorize feelings as
grave criminal offences.

i am serving the fourth of who knows how many
life sentences.

because of you.

*tomorrow they're drawing a sample of my blood.
maybe they'll finally determine what's wrong
with me.*

i tell her: he kept me on a leash. he controlled
me. he taught me how to listen to thoughts. he
rocked me in a cradle and touched my breasts.
he was the most beautiful chestnut ever found
between mažuranić's promenade and hajduk's
market.

he was a skill. breakfast in bed and a field of
carnations made of squared paper.

she says that i don't love you as much as i think i
do and that one day i'll get blown up with the
dynamite that springs from devising reality.
and we were devising ourselves.
we were inventing ourselves.

*trebalo je...
držati te za ruke. ležati s tobom na antenama i
divljati po ekranima suvremenog svijeta.
zatrpati se u snijegu bijelih obrazu jer smo takvi
ljepši jedno drugom.
nositi twoje ime u džepu kao podsjetnik na veličinu
svemira.*

*moralna bi ...
držati te za roko. ležati s teboj na antenah in divjati
po zaslonih sodobnega sveta.
zakopati se v sneg belih lic, ker sva takšna drug
drugemu lepša.
nositi twoje ime v žepu kot opomnik o velikosti
vesolja.*

*i'm glad i...
held your hands. lay with you on antennas and
went wild with you on the screens of modern
world.
got buried with you in the snow of our white
cheeks we find each other more beautiful that
way.
carried your name in my pocket as a reminder of
the greatness of the universe.*

podijeljeni na dvije strane činimo dva raskrižja.
ja spavam ispod semafora sa zapadne strane.
pazim na temperaturu pod tvojim nogama.
dala sam nam vremena. postali smo dio velikog plana.
ljubav plus vrijeme jednako je kraj. bol.
dedukcija. dedukcija, moj watsone.
ne mogu te dovesti na postolje. neće biti dobro.
ne snalazim se u riziku međuljudskih odnosa.
žao mi je, kaže. tup pogled. filter za kavu.
emocionalna distorzija iznad otvorenog plina.
nikada nećeš pronaći izlaz iz ove metafore, zar ne?
suze kao gorivo za pokretanje mog života. slike
obješene po interijeru.
tvoji prsti na bubrežima. twoje noge na slezeni.
tvoje usne po jetrima.
netko mi je zašio botune po tijelu. od vrata do
pupka. bojim se spavati na stomaku. otvorit će
se svijetu i ispričati svoje strašne tajne.
treba šutjeti o tebi.

razdeljena na dvoje ustvarjava dvoje križišč.
spim pod semaforjem na zahodni strani.
pazim, da te ne zazebe v noge.
dala sem nama čas. postala sva del velikega načrta.
ljubezen plus čas je enako konec. bolečina.
dedukcija. dedukcija, moj watson.
ne morem te povzdigniti na piedestal. ne bo dobro.
ne znajdem se v tveganju medčloveških odnosov.
žal mi je, reče. prazen pogled. kavni filter. čustvena
pohaba nad odprtим plinom.
nikoli ne boš našla izhoda iz te metafore, kajne?
solze kot gorivo za premikanje lastnega življenja.
slike, razobešene po sobi.
tvoji prsti na ledvicah. tvoje noge na vranici. tvoje
ustnice po jetrih.
nekdo mi je po telesu našil gumbe. od vratu do
popka. bojim se spati na trebuhu. odprla se bom
svetu in izdala svoje strašne skrivnosti.
o tebi je treba molčati.

split into two sides we form two intersections.
i sleep under the traffic lights on the western side.
i take heed of the temperature beneath your legs.
i gave us time. we became part of the big plan.
love plus time equals the end. heartache.
deduction. deduction, my dear watson.
i cannot place you on a pedestal. it would not be right.
i am not able to cope with the risk of interpersonal
relationships.
i'm sorry, he says. a blank look. a coffee filter.
emotional distortion with the gas burner on.
you'll never find your way out of this metaphor, will
you?
tears acting as fuel setting my life in motion. paintings
hanging all over the interior.
your fingers on the kidneys, your legs on the spleen.
your lips all over the liver.
someone sewed on buttons all over my body. from
neck to bellybutton. i am afraid to sleep on my
stomach. i will open up to the world and tell them
all my terrible secrets.
one should keep mum about you.

*pustit ču te.
ovaj trenutak.
odmah.
da, odmah.
sad.*

*oprosti mi. poljubi me. spavaj sa mnom ispod
jupitera.*

*a na semaforu je crveno. pa trube i psuju. iznutra.
probijaju se prema van i otvorit će me. netko će
otkopčati moj kaput.*

*odupirem se dobroti. onoj koja nas je znala
zaskočiti u statickim emocijama.*

*iskriviljujem stvarnost k'o što se prostor u meni
godinama krivio da bi sustigao
vrijeme i napravio mjesta za tebe.
na kraju je pojeo sam sebe.*

*karikiram. možda shvatim. možda shvatim.
prekasno je da pričam pa zapisujem.
prekini me u ovom. ne mogu sama.
gradim kuću od premišljanja i nastanjujem te u njoj.*

*pustila te bom.
ta trenutek.
takoj.
ja, takoj.
zdaj.
oprosti mi. poljubi me. spi z mano pod jupiterom.
a na semaforju je rdeča. pa trobijo in kolnejo.
znotraj.
prebijajo se ven, odprli me bodo. nekdo bo odpel
moj plašč.
ne dam se dobroti. tisti, ki naju je uspela zamrzniti
v statična čustva.
izkriviljam resničnost, kot se je leta v meni ukriviljal
prostor, da bi dohitel
čas in naredil prostor zate.
na koncu je samega sebe požrl.
karikiram. morda bom dojela. morda bom dojela.
prepozno je za govorjenje, zato pišem.
ustavi me. ne morem sama.
gradim hišo iz oklevanja in te vanjo naseljujem.*

*i'm letting you go.
this instant.
at once.
yes, at once.
now.
forgive me. kiss me. sleep with me under jupiter.
and the light is red. so they honk and swear. from
within.
they're forcing their way out. and they'll open me up.
someone will unbutton my coat.
i am resisting kindness. the one that used to take us by
surprise in our static emotions.
i am distorting reality just like the space within me has
been bending for years
in order to catch up with time
and make room for you.
in the end it consumed itself.
*i'm exaggerating. maybe i'll understand. maybe i'll
understand.*
it is too late to talk and then make notes.
stop me. i cannot do it by myself.
the house i am building is made of hesitation and i am
putting you up in it.*

bavim se izumima. izumljujem se. izbezumljujem se.
*moja odgovornost prestaje kad uništim sve što čini
»dvoje«.*

puštam te u lerus. nizbrdo.

reinkarnacijom će se iskupiti za bol koju si
nanosim.

ljuljalj se sa mnom. ova stvarnost se ne da mijenjati.
ne smije.

izumljam. izumljam se. obrezumljam se.
*moja odgovornost preneha, ko uničim vse, kar
ustvari »par«.*
puščam te v leri. navzdol.
z reinkarnacijo se bom odkupila za bolečino, ki jo
povzročam.
zibaj se z mano. te resničnosti se ne da spremeniti.
se je ne sme.

my line of work are inventions. i'm inventing myself. i
am reinventing myself.
*my responsibility ends once i destroy all the things
that make "a couple".*
i am letting you go in neutral. downhill.
through reincarnation i will atone for the heartache
i am causing myself.
sway with me. this reality cannot be changed.
mustn't be changed.

*kad hodaš se mamuza, kad bodam se
kaubojski mamuzamo
(moja debela guzica i ja)*

(na izložbi)
malo te promatram u tegli kimchija.
mislim, zanimljivo je da uopće nisi u prostoriji.
okrećem se. oko sebe. dosadno mi je.
pojas omotan oko struka urezuje se u mlado meso.
kutrim u sebi, prestat će čim zaboravim kako izgleda.
(u bolnici)
u mraku se premalo vidi, taman onoliko koliko
čovjek može podnijeti.
scrooge, meni se ovako ne podnosi ništa. uopće.
budi dobra. tretirat ćemo te elektrošokovima.
trikoderima istražuju mozak. fantomski skidaju sve
uroke s
mojih leđa.
davide, svašta su mi radili.
na ulazu za ct drže stari rendgen.

*ko hodiš, se priganja, ko hodim, se po
kavbojsko priganjava*
(moja debela rit in jaz)

(na razstavi)

nekako te iščem v skledi kimčija.
mislim, zanimivo je, da te sploh ni v prostoru.
obračam se. okoli sebe. dolgčas mi je.
pas, ovit okoli pasu, se zareže v mlado meso.
v sebi se zvijam. odnehalo bo, takoj ko bom
pozabila, kako je videti.

(v bolnišnici)

v temi se ne vidi dobro, ravno toliko, kolikor lahko
človek prenese.
scrooge, tako jaz ne prenašam ničesar. sploh.
pridna bodi. dali ti bomo elektrošoke.
s trikorderji preiskujejo možgane. z mojega hrbtnega
fantomskega
odstranjujejo uroke.
david, kaj vse so počeli z mano.
pri vhodu v ct imajo star rentgen.

*when you walk it spurs itself, when i walk we
sour each other like cowboys*
(my big butt and me)

(at an exhibition)

i have been eying you in a kimchi jar for a little while.
i mean, the interesting thing is that you are not in the
room at all.

i turn around. and around. i'm bored.

the belt around the waist is cutting into the young skin.
i am doubled up within. it will stop as soon as i forget
what it looks like.

(at the hospital)

too little can be seen in the dark, just about as much
as one can put up with.

*scrooge, this way i don't feel like putting up with
anything. at all.*

be good. you're going to receive electroshock therapy.
they are exploring my brain with tricorders. removing
all the spells

from my back, like phantoms.

david, they did things to me.

at the entrance to the ct room there is an old X-ray
machine.

neka je žena objašnjavala petogodišnjoj djevojčici
čemu je
to sve služilo.
mama, ti si ra-di-o-log?
moja je majka mene ozračila.
(devedeset i peta i dvije tisuće i šesta)
ja bih da pero ode na stranicu 344., ali ta stranica
ne postoji.
pero je odavno promijenio i ime i adresu.
ušetala sam joj u sobu i rekla: mene tu boli. šta je
to?
a ona je rekla: ništa. bit će sve u redu.
zato je danas mrzim. jer baš ništa nije u redu.
jer mi, otkako je znam, samo laže.
jer ti, otkako te znam, samo lažem.
al' imam opravdanje.
uvijek kad od srama počnem brojiti svoje nožne
prste,
mogu reći:
davide, svašta su mi radili.

neka ženska razlaga petletni deklici, zakaj so vse to uporabljali.

mama, si ti ra-di-o-log?

mene je obsevala moja mama.

(petindevetdeseto in dva tisoč šesto)

hočem, da gre peter na stran 344, ampak ta stran ne obstaja.

peter je zdavnaj spremenil ime in zamenjal naslov.
vstopila sem v sobo in rekla: tu me boli. kaj je to?
pa je rekla: nič. vse bo dobro.

zato jo danessovražim. ker prav nič ni dobro.

ker mi, odkar vem, laže.

ker ti, odkar vem, lažem.

vendar z razlogom.

vsakič, ko začnem od sramu šteti prste na nogah,
lahko rečem:

david, kaj vse so počeli z mano.

some woman was explaining to a five-year old girl what it was all for.

mom, are you a ra-di-o-gist?

my mother exposed me to radiation.

(ninety-five and two thousand and six)

i would like to the pen to go to the page 344, but that page does not exist.

pen changed his name and address long a long time ago.
i walked into her room and said: i feel pain here, what is it?

and she said: nothing, everything's going to be okay.
that's why i hate her today. because nothing at all is okay.

because, ever since i've known her, all she ever does is lie to me.

because, ever since i've known you, all i ever do is lie to you.

but i have an excuse.

every time i start to count my toes in shame
i can say:

david, they did things to me.

translated by Mario Suško

*u dva ujutro, gledajući kako puštaju zmajeve
(sakrij se u slušalicu telefonske govornice)*

jurim kroz grad. steže me u grlu.
bole me slušalice u ušima.
danас je jednostavno tuđi dan.
njeno lijepo lice, nokti, sise. štajaznam.
san, san, san! zaboravi san! zaboravljam, al' kurva
se po primozgu.
dizesi mi ruke visoko. vješaš me na mesarske kuke.
širiš mi noge. otkopčavaš šlic.
malo si smotan. noge ti klize po zaledenoj krvi
zaklane teladi zbijene
oko nas.
jebat ćeš me, svaki tren, čekam, čekam, čekam...
da bar nisi tako smotan.
boli me u želucu. kiselina priča uspavanke zobenim
pahuljicama.
želučani masakr žučnom kiselinom.

*ob dveh zjutraj, med opazovanjem spuščanja
zmajev
(skrij se v slušalko telefonske govorilnice)*

hitim skozi mesto. stiska me v grlu.
bolijo me slušalke v ušesih.
danes je preprosto čuden dan.
njen lep obraz, nohti, prsi. kajpavem.
sanje, sanje, sanje! pozabi sanje! pozabljam, ampak
 se kurbajo po malih možganih.
roke mi dvigaš visoko. obešaš me na mesarske kavle.
razmikaš mi noge. odpenjaš zadrgo.
malce neroden si. noge ti spodrsavajo na zaledeneli
 krvi zaklanih telet, natrpanih
okoli naju.
jebal me boš, zdaj zdaj, čakam, čakam, čakam ...
ko le ne bi bil tako neroden.
boli me želodec. kislina bere pravljice ovsenim
 kosmičem.
želodčni masaker z žolčno kislino.

*at 2 a.m, watching them release kites
(hide in the phonebooth's earpiece)*

i'm rushing through the city. my throat is tight.
the earphones in my ears are hurting me.
today is simply someone else's day.
her beautiful face, nails, boobs. whatdoiknow.
dream, dream, dream! forget about the dream! i'm
 forgetting, but it keeps whoring around with my
head.
you are lifting my hands up high. hanging me up on
 meat hooks.
spreading my legs apart. undoing my zipper.
you're a bit clumsy, confused. your legs are slipping
 on the frozen blood of the slaughtered calves
 crammed around us.
you're about to fuck me, any moment now, i'm
 waiting, waiting, waiting...
i wish you weren't so clumsy and confused.
my stomach aches. the acid is singing lullabies to
 cereals.
stomach massacre caused by bile acid.

pričam bez veze. ja uopće nemam žuč. izrezali su mi
je u devetnaestoj.

spremili su sve kamence u jednu finu, bijelu bočicu
koju sam sačuvala u džepu staroga kaputa.

33 želučana asteroida zarobljena u plastici.
sigurno im je bilo da popizde. klaustrofobija.
pa sam ih bacila. da psihički ne obole.

*napokon! čuje se kako stenjemo u ogromnoj hladnjači.
puštaš moj glas da se usudi. inače je sasvim neusudben.
grizem ti kosu, obrve, čelo. molim boga da ne
prestaneš.*

*molim boga da se ne odskližeš i ne zabiješ u neku
kravu.*

*jebo mater jesi dobar.
e sad...*

*razgovaramo na nekoj čistini. ne znam kako smo
došli tu.*

*moj rođak, jehovin svjedok, s druge strane drži
neku propovijed.*

blebetam. sploh nimam žolča. izrezali so mi ga pri devetnajstih.

vse kamenčke pospravili v lično, belo škatlico,
ki sem jo spravila v žep starega plašča.

33 žolčnih asteroidov, ujetih v plastiko.
gotovo jim je bilo za popizdit. klavstrofobija.
pa sem jih vrgla stran. da psihično ne zbolijo.
končno! sliši se stokanje v ogromnem hladilniku.
mojemu glasu dovoliš biti drzen. sicer je ves pohleven.
grizljam twoje lase, obrvi, čelo. boga prosim, naj ne nehaš.

boga prosim, naj ti ne spodrsne in se ne zaletiš v kakšno kravo.

jebemti, dober si.

no, pa je ...

klepetava na neki jasi. ne vem, kako sva prišla sem.
moj sorodnik, jehovova priča, z druge strani nekaj pridiga.

i'm talking nonsense. i don't even have a gallbladder.

they cut it out when i was nineteen.

the put all of the kidney stones in this nice, white,
little bottle

that i kept in the pocket of my old coat.

33 stomach asteroids trapped in plastic.
they must've gone nuts. claustrophobia.

so i threw them away. so that they don't get
mentally ill.

at last! you can hear us moaning in that huge cold storage.

you're letting my voice be daring. normally it is completely undarable.

i'm biting your hair, eyebrows, forehead. i pray to god that you don't stop.

i pray to god that you don't skid and slam in a cow.
god damit, you're so good.

and now...

we're talking on some sort of a clearing. i don't know how we got there.

on the other side, my cousin, a jehovah's witness, is preaching some sort of a sermon.

*onaj njegov, irritantan, nazalan glas, provocira razvrat.
razvrat? je l' neko reko razvrat?
stojim na semaforu. gledam mobitel. šuti i trpi
mrak.
stojim, stojim, stojim. iznutra se dešava mučnina.
skroz sam iris henderson. ispričavaš se jer si mi
poderao toaletu.
držiš me za ruku. kovrčaš moju kosu oko svog
jezika.
match made in heaven - sodoma i gomora.
odrezat ču kosu kako se ne bi ponovilo.
šta da ti kažem.
o čemu da ti pričam - moj bog ne voli da se ja
smijem.*

tisti njegov iritantni, nosljavi glas, izziva razvrat.
razvrat? je kdo rekel razvrat?
stojim pred semaforjem. gledam na mobitel. *molči*
in prenašaj temo.
stojim, stojim, stojim. znotraj divja slabost.
vsa sem iris henderson. opravičuješ se, ker si mi
strgal obleko.
držiš me za roko. kodraš mi lase okoli jezika.
match made in heaven – sodoma in gomora.
postrigla se bom, da se ne ponovi.
kaj naj ti rečem.
o čem naj ti govorim – moj bog ne mara, da se
smejim.

that irritating, nasal voice of his, provoking
debauchery.
debauchery? did someone say debauchery?
i stop at the traffic lights. i look at my cellphone.
shut up and put up with the dark.
i'm standing, standing, standing. inside, nausea is
happening.
i'm totally like iris henderson. you're apologizing
for tearing my evening gown.
you're holding my hand. curling my hair around
your tongue.
match made in heaven- sodom and gomorrah.
i'll cut my hair so that it doesn't happen again.
what can i say to you?
what can i talk about - my god doesn't like me
laughing.

translated by Doris Dresto

Sadržaj

<i>moj je pogled amfetaminski susretljiv i vjeruje</i>	4
<i>istrčali smo ovaj maraton kroz naše živote</i>	12
<i>podijeljeni na dvije strane činimo dva raskrizja</i>	18
kad hodaš se mamuza, kad hodam se	24
u dva ujutro, gledajući kako puštaju zmajeve	28

Vsebina

<i>moj pogled je amfetaminsko ustrezljiv in verjame v življenju sva ta maraton pretekla razdeljena na dvoje ustvarjava dvoje križišč ko hodiš, se priganja, ko hodim ob dveh zjutraj, med opazovanjem spuščanja zmajev</i>	5 13 19 25 29
--	---------------------------

Contents

<i>the look in my eyes is as kind as an amphetamine we have completed this marathon through our lives split into two sides we form two intersections when you walk it spurs itself, when i walk at 2 a.m, watching them release kites</i>	5 13 19 25 29
---	---------------------------

Marija Andrijašević

(1984, Hrvaška) je magistrirala iz primerjalne književnosti ter etnologije in kulturne antropologije na Filozofski fakulteti v Zagrebu. Leta 2007 je za svojo zbirkо *David, svašta su mi radili* prejela nagrado Goran za mlade pesnike. Svojo poezijo objavlja v literarnih revijah (*Re, Quorum, Knjigomat, Poezija*), vključena pa je tudi v antologije sodobne poezije (*I u nebo i u nikš, Hrvatska mlada lirika* itd.) ter v italijanski izbor poezije z Balkana *Voci di donne della ex Jugoslavia*. Njena poezija je prevedena v slovenski, italijanski, ukrajinski, angleški, poljski in romunski jezik. Leta 2018 je za delo pri svojem prvem romanu *Grad na vodi* prejela letno štipendijo hrvaškega ministrstva za kulturo.

(1984, Croatia) holds MA in Comparative literature and Ethnology and social anthropology from University of humanities and social sciences in Zagreb. In 2007 she was awarded with »Goran for young poets« for her book of poetry *David, they did things to me*. Before and after that, she published her poetry in literary magazines (*Re, Quorum, Knjigomat, Poezija*). Her poetry is included in anthologies of contemporary poetry (*I u nebo i u nikš, Hrvatska mlada lirika ...*) as well as Italian selection of poetry from Balkans *Voci di donne della ex Jugoslavia*. Her poetry has been translated to Slovenian, Italian, Ukrainian, English, Polish, and Romanian. In 2018 she received an annual grant from Republic of Croatia Ministry of Culture for her work-in-progress first novel *Grad na vodi* (*The City on the Water*).